

Sådanne regler findes i dag i færdselslovens § 73 c. De gældende regler har imidlertid vist sig at være utilstrækkelige, idet de kun omfatter holdepladser, oprettet af en kommunalbestyrelse. Man har således ikke klare retsregler for holdepladser, oprettet af andre offentlige myndigheder, f. eks. lufthavnsmyndigheder eller DSB, eller af private, f. eks. trafikvirksomheder eller hoteller m. v. på arealer, der er åbne for almindelig færdsel.

Endvidere indeholder hjemmelen adgang til at stille kvalifikationskrav til førere af hyrevogne gående ud på, at føreren af en hyrevogn i fornødent omfang må beherske det danske sprog og have kendskab til det områdes geografi, han skal betjene.

Det er derimod ikke nødvendigt at opstille særlige vandelskrav til føreren, idet sådanne krav findes i færdselsloven som en betingelse for opnåelse og fornyelse af førerbevis til erhvervsmæssig personbefordring.

Endelig er der som noget nyt indført hjemmel til at påbyde brug af fartskrivere i alle hyrevogne. Tvungen brug af fartskriver forudsætter periodiske kontrol eftersyn af fartskriveren, og der er derfor i stk. 1, hvorefter ministeren for offentlige arbejder bl. a. kan give nærmere regler om udstyr i vognene, indføjet en bestemmelse om, at ministeren også kan give nærmere regler om kontrol med dette udstyr.

I lighed med den gældende lovgivning er der hjemmel til at forbyde tobaksrygning i hyrevogne og fastsætte nærmere regler for transport af dyr.

I lighed med den gældende lovgivning kan kommunalbestyrelsen fastsætte yderligere bestemmelser om hyrevognes indretning, udstyr og benyttelse. Hjemmelen sigter på bestemmelser f. eks. om pligt for bevillingshaveren til at installere radio i vognen med forbindelse til bestillingskontor eller forretningstelefon, krav til passagerummets indretning og udstyr, herunder krav til passagerummets indvendige mål, krav til førerens adfærd overfor publikum og krav om rengøring og vedligeholdelse af vognen. Der vil også være adgang for kommunalbestyrelsen til at indføre forbud mod tobaksrygning i hyrevogne samt give regler for transport af dyr.

Til § 7.

Ifølge straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for et strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for mis-

brug af stillingen eller hvervet. Denne bestemmelse vil kunne anvendes over for ansøgere til hyrevognsbevillinger, ligesom den vil kunne anvendes over for den, der søger om at blive godkendt som indehaver eller leder af et bestillingskontor – eller f. eks. som taksameterkontrollant. Hvis nægtelse sker efter denne bestemmelse, kan ansøgeren benytte fremgangsmåden ifølge straffelovens § 78, stk. 3, hvorefter anklagemyndigheden på hans begæring skal indbringe sagen for retten.

Endvidere vil en bevilling eller en godkendelse efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kunne nægtes en ansøger, der i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive f. eks. hyrekørselsvirksomhed eller bestillingskontor på forsvarlig måde. En sådan nægtelse vil efter reglen i stk. 3 kunne påklages til ministeren for offentlige arbejder, og ministerens afgørelse vil kunne prøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63. Et afslag på en bevilling, der alene er begrundet i det forhold, at antallet af ansøgere er større end antallet af ledige bevillinger, vil derimod ikke kunne indbringes for ministeren.

Til §§ 8 og 9.

Efter de nugældende regler kan administrativ tilbagekaldelse af en bevilling kun ske i tilfælde, hvor bevillingen igennem længere tid ikke har været udnyttet, medens de bevillingsudstedende myndigheder i alle tilfælde af overtrædelse af vilkår og bestemmelser vedrørende hyrekørsel er nødt til at anlægge sag ved domstolene for at få en bevillingshaver frakendt bevillingen.

Erfaringerne med de gældende regler har imidlertid vist, at der er et udstrakt behov for at give de bevillingsudstedende myndigheder et smidigere og hurtigere virkende sanktionsmiddel over for indehavere af hyrevognsbevillinger.

En tilbagekaldelse af en bevilling eller godkendelse, der er foretaget med hjemmel i § 8, stk. 1, kan påklages til ministeren for offentlige arbejder, hvis afgørelse vil kunne prøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Reglerne i §§ 8 og 9 om administrativ tilbagekaldelse og kontrollen hermed dækker foruden hyrekørselsbevillinger enhver godkendelse udstedt i henhold til loven eller de i henhold til denne udfærdigede administrative forskrifter, f. eks. godkendelse af bestillingskontorer eller godkendelse af taksameterkontrollanter.